

говили негови-ти прѣдшественники; а императоръ Хенрихъ V пакъ не шялъ да напусти свои-тъ правдинъ. Най-послѣ въ 1122 г. по договоръ, заключенный въ Вормсѣ, Хенрихъ V отрѣкълъ ся отъ правдинъ-тъ да продава духовны длѣжности, отдалъ папи правдинъ да поставя высокы духовны чиновницы, а самъ за себе задрѣжялъ да може да имъ раздава имоть. Хенрихъ V былъ послѣдній отъ Франконскы-ты императоры.

АНГЛІЯ.

§. 56.—Весекскый краль Егбертъ въ 827 г. събралъ седльмъ-тѣхъ Англосаксонскы дръжавы въ Британіѣ, та съставиль еднѣ дръжавѣ подъ имя Англіѣ. Измежду неговы-ты наслѣдници най-много ся прославиль Алфредъ Великый (871 — 901). Той чтомъ стѣпилъ на прѣстола, веднага ся погрыжилъ да въспре Норманы-ты, да не нападать на прѣдѣлы-ты на дръжавѣ-тъ му; нарядиль морскѣ войскѣ, утвѣдиль крайморіѣ-та, на кои-то излазили Нормане-ти, разбилъ Данцы-ты, кои-то были за-сѣдѣли въ Англіѣ, така, что-то тѣхній краль Хуртумъ, откакъ пріѣлъ Христіанскѣ вѣрѣ, принѣденъ быде да ся задоволи съ еднѣ Нортумберландіѣ и да припознае надъ себе врѣховнѣ-тъ власть на Алфреда. Освѣтъ това Алфредъ утвѣдиль ряда въ дръжавѣ-тъ си и залягалъ за просвѣщеніе-то на народа си. — Оксфордско Всѣучилище. — Въ послѣднѣ врѣмя на свое-то владаніе той разбилъ морскаго разбойника Хастингса, кой-то откакъ оплѣнилъ Франціѣ и Италиѣ, застигнѣлъ былъ и въ Англіѣ съ 330 корыта. Наслѣдници-ти на Алфреда были владѣтеліе повече-то слаби; оттова Дани-ти ся изново посилили въ Англіѣ. Англійскый Краль Етелредъ намыслилъ да ся избави отъ тѣхъ съ злодѣяніе и въ 1002 г. заповѣдалъ на подданицы-ты си съ измажъ да избѣжѣтъ.